

ת"פ 62273/09/17 - מדינת ישראל נגד יעקב זקן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62273-09-17 מדינת ישראל נ' זקן
תיק חיצוני: 424002/2017

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד שירלי אוחיון
נגד	
הנאשם	יעקב זקן ע"י עו"ד מנחם שטאובר

החלטה

לפני טענת הנאשם כי אשמתו לא הוכחה ולו לכאורה ואינו צריך להשיב לאשמה:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 23.9.17 בסמוך לשעה 12:15 נכנס הנאשם לבית דירות ברחוב הפלמ"ח בירושלים, ושם מצא בארון חשמל מפתח של אחת הדירות, הנמצאת בקומה הראשונה. הנאשם נכנס לדירה באמצעות המפתח וגנב מתוכה מפתח של דירה אחרת באותו הבניין, הנמצאת בקומה השניה. שתי הדירות שייכות לאותו אדם, הוא המתלונן.

ב"כ הנאשם הסכים להגשת מלוא חומר הראיות הרלוונטי ללא חקירת העדים ועל כן הוגש מטעם המאשימה תיק מוצגים.

בתמצית יאמר, כי מן הראיות עולה שהנאשם נעצר בחדר המדרגות בבנין, ובחיפוש שנערך על גופו נמצאו בכיס מכנסיו מפתחותיהן של שתי הדירות. על פי דברי המתלונן ובתו (ת/1 ות/2), המפתח לדירה הראשונה נמצא בארון החשמל שבחדר המדרגות והמפתח לדירה השניה היה תלוי בארון שבדירה הראשונה.

הנאשם אמר לשוטרים אשר עצרו אותו, כי המפתחות הם של בית אימו ושל משרד השייך לאחותו (ת/4). בהודעה שנגבתה לאחר מכן מסר הנאשם, כי נכנס לבנין על מנת לצרוך סמים, מצא את המפתחות בכניסה לבנין והתכוון להניחם במקום בולט על מנת שבעליהם ימצאו אותם (ת/6). בהודעות נוספות שמר הנאשם על זכות השתיקה באופן חלקי (ת/8 ות/9).

טענת ב"כ הנאשם היא, כי הסברו של הנאשם, כי מצא את המפתחות בכניסה לבנין, מתיישב עם ההגיון וכי לא הוכח שהתפרץ לדירה הראשונה וגנב ממנה דבר. המאשימה מתנגדת וטוענת כי אשמת הנאשם עולה מן הראיות.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה ונתתי דעתי לטענות הצדדים, ראיתי כי קיים לכאורה יסוד לאמור בכתב האישום ועל הנאשם להשיב לאשמה:

מדברי המתלונן ובתו עולה, כי המפתח לדירה השניה, אשר נתפס בכיסו של הנאשם, היה בדירה הראשונה, ומכאן שעל הנאשם להסביר כיצד הגיע המפתח לכיסו. הנאשם מסר תחילה כי המפתחות שנמצאו בכיסו הם של דירות אחרות, לאחר מכן אמר כי מצא אותם ובהמשך שמר על זכות השתיקה.

מהאמור למעלה עולה, כי בשלב דיוני זה, ובטרם העמיד הנאשם את גרסתו לבחינה, לא ניתן לשלול את המסקנה העולה מראיות התביעה. יודגש, כי הדברים נאמרים, בין היתר, בשים לב לנטל הקל בו על המאשימה לעמוד בשלב דיוני זה, כפי שנקבע בפסיקה המנחה. ר' למשל ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' רפאל כחלון, שם נקבע:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אחר, אלא כדברי בית-המשפט העליון, ב-ע"פ 28/49, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם...אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום."

ר' גם ע"פ 5105/02 עאמר אבו קישק נ' מדינת ישראל וההפניות המצויות בו.

לפיכך דוחה הטענה.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.